

בש"פ 8677/19 - ג'אורג'יאנה מורחן, עופר זלצמן, סינגלפוט בע"מ נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 8677/19
בש"פ 8680/19
בש"פ 8683/19

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת 1 ב-בש"פ 8677/19 ג'אורג'יאנה מורחן
והמבקשת 2 ב-בש"פ 8683/19:

המבקש ב-בש"פ 8680/19 עופר זלצמן
והמבקש 2 ב-בש"פ 8677/19:

המבקשת 1 ב-בש"פ 8683/19: סינגלפוט בע"מ

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשות למתן רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 22.11.2019 (כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-ע"ח 26460-06-19; ע"ח 20381-06-19; ו-ע"ח 31793-06-19

בשם המבקשים: בעצמם

החלטה

1. בקשות למתן רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש],

עמוד 1

התשכ"ט-1969 (להלן: הפקודה) על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 22.11.2019 (כבוד השופט ע' דרויאן-גמליאל) ב-ע"ח 26460-06-19; ע"ח 31793-06-19; ו-ע"ח 20381-06-19, שבמסגרתה נדחו עררים שהגישו המבקשים על החלטות בית משפט השלום בראשון לציון מימים 22.5.2019 ו-10.6.2019 (כבוד השופט ג' אבנון) ב-ה"ת 23546-02-19.

2. המבקשים ב-בש"פ 8677/19, ג'אורג'יאנה מורחן ועופר זלצמן (להלן: המבקשת ו-המבקש, וביחד: המבקשים) הם בני זוג ואילו המבקשת ב-בש"פ 8683/19 היא חברה בבעלות המבקשת (להלן: החברה). נגד המבקשים מתנהלת חקירה בין היתר בחשד לביצוע עבירות של הפרת זכויות יוצרים, מס והלבנת הון. במסגרת החקירה הוצאו צווי תפיסה לרכוש המבקשים והחברה, כאשר במוקד הבקשות דנן החלטת בית המשפט המחוזי לאשר את החלטות בית משפט השלום בכל הנוגע לדחיית בקשות שונות שהגישו בקשר למקצת הרכוש האמור, כפי שיפורט להלן:

(-) הערר ב-ע"ח 26460-06-19 כוון נגד החלטת בית משפט השלום שלא ליתן למבקשים תיעוד חזותי של אירוע החזרת תפוסים לידי המבקשים, בהם מכשיר טלפון סלולרי ששייך למבקשת ומחשבים (להלן ביחד: התפוסים). המבקשים טענו כי מכשיר הטלפון הסלולרי שהוחזר להם אינו שייך למבקשת וכי המחשבים שנתפסו הוחזרו להם כשהם מפורקים. בדיון לפני בית משפט השלום, המשיבה טענה כי התפוסים הוחזרו כשהם במעטפות שאותן פתחו המבקשים במעמד החזרתם במשרדי היחידה החוקרת. המבקשת טענה כי לא כך היה, וביקשה כי יוצג למבקשים סרטון ממשרדי היחידה החוקרת המתעד את החזרת התפוסים לידיהם; ובד בבד מסרה לידי ב"כ המשיבה את המכשיר הסלולרי שהוחזר לה ושטענה שאינו שייך לה. בית משפט השלום דחה את הבקשה בציינו כי אין ביכולתו לנהל הליך הוכחות בכל הקשור להחזרת התפוסים. בדיון בערר טענה המשיבה כי אכן נפלה טעות כאשר למבקשת הוחזר מכשיר סלולרי שאינו שייך לה, אך כי לאחר מכן הטלפון הסלולרי שלה הוחזר לה; והוסיפה כי מכל מקום אין בידיה תיעוד חזותי של אירוע החזרת התפוסים. בית המשפט המחוזי דחה את הערר תוך שנקבע כי לא הוברר מכוח איזו הוראה מבוקש לקבל את התיעוד האמור וכי סעד זה חורג מגדרי בקשה להחזרת תפוסים.

(-) הערר ב-ע"ח 31793-06-19 כוון נגד החלטת בית משפט השלום שלא להורות למשיבה להעביר לעיון המבקש דו"ח תפיסת אקדח שבו החזיק המבקש ברישיון ושנתפס במסגרת חיפוש שנערך למבקשים (להלן: האקדח). בית משפט השלום נסמך על טענות המשיבה לפניו שלפיהן האקדח הופקד בתחנת משטרת חדרה בנוכחות המבקש ולאחר שתפיסתו נרשמה בדו"ח פעולה בהתאם לצו תפיסה שהתקבל מאת המשרד לביטחון פנים. המבקש ערר על החלטה זו וביקש לקבל לידו את דו"ח הפעולה האמור ואסמכתא למועד שבו נתפס האקדח בידי המשטרה, על מנת שיהא תיעוד בידיו למועדים שבהם האקדח אינו מצוי ברשותו. בית המשפט המחוזי מחק את הערר בנימוק שזה התייתר, שכן במהלך הדיון לפניו הצהיר נציג היחידה החוקרת כי האקדח נתפס ביום 15.1.2019 ומוחק במשמורת המשטרה.

(-) הערר ב-ע"ח 20381-06-19 כוון נגד החלטת בית משפט השלום שבמסגרתה נדחתה בקשת המבקשים והחברה להורות על חידוש צו איסור דיספוזיציה בחוות סוסים שבבעלותה של החברה (להלן: החווה) - שהוטל בעבר לבקשתה של היחידה החוקרת ובוטל כעבור מספר ימים לבקשת המשיבה. המבקשים טענו כי תפיסת החווה גרמה להם לנזק כלכלי כבד, וביקשו מבית משפט השלום כי יורה על חידוש הצו על מנת שלא יצטרכו לשאת בעלויות ניהול החווה, כך משלטענתם בנקודת הזמן הזאת הם אינם מסוגלים להחזיק ולנהל את החווה. בית משפט השלום דחה בקשה זו

בנימוק כי הוא נעדר סמכות לחדש צו איסור דיספוזיציה ולחייב את המשיבה בהחזקת וניהול רכוש שהיא אינה מעוניינת בו ומבלי שתעתור לכך. בית המשפט המחוזי דחה את הערר על החלטה זו תוך שהטעים כי יש בניהול החווה כדי להשית עלויות כלכליות לא מבוטלות על המשיבה ומשום כך אין עוד הצדקה בתפיסתה לטובת חילוט שייתכן שיתבקש בהמשך הדרך.

3. בבקשות דנן שבים המבקשים והחברה על טיעוניהם לפני בית משפט השלום ובית המשפט המחוזי. נוסף על כך הם טוענים כי תיעוד אירוע החזרת התפוסים מצוי בידי המשיבה וכי הוא עולה כדי חומר חקירה; כי שומה על המשיבה לגבש ולפרסם נוהל בכל הנוגע לתפיסת כלי ירייה של אזרחים; וכי בעיני היחידה החוקרת ישנו ערך כלכלי בתפיסת החווה, שאם לא כן לא היה מתבקש צו איסור הדיספוזיציה בעניינה לכתחילה - ומשכך מתבקש כי צו זה ישוב לעמוד על כנו.

4. לאחר שעיינתי בבקשות למתן רשות לערור נחה דעתי כי דינן להידחות אף מבלי להידרש לתגובת המשיבה או קיום דיון בבקשות לגופן. מדובר בעררים "בגלגול שלישי" שהיענות להם תתאפשר רק במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה משפטית או ציבורית החורגת מעניינו הפרטי של המבקש, או כאשר מתעורר חשש לאי-צדק חמור או עיוות דין למבקש, כפי שהותווה ב-ר"ע 103/82 חניון חיפה בע"מ נ' מצת אור (הדר חיפה) בע"מ, פ"ד לו(3) 123 (1982); ושהוחל גם על בקשות למתן רשות לערור לפי סעיף 38א(ב) לפקודה, כבעניינו (בש"פ 4568/19 מחצבות והשקעות אלעולה בע"מ נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (7.7.2019); בש"פ 9022/16 גריקה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (22.12.2016)).

לא מצאתי כי הבקשות דנן נמנות עם אותם מקרים חריגים המצדיקים מתן רשות לערור "בגלגול שלישי". המבקשים לא הצביעו על שאלה משפטית או ציבורית החורגת מענייניהם הפרטיים ונוסף על כך אין יסוד לקבוע כי החלטת בית המשפט המחוזי אינה סבירה או שיש בה כדי לגרום למבקשים עיוות דין. מרבית טענותיהם של המבקשים נבחנו לעומקן ונדחו בידי שתי הערכאות, ואין מקום לשנות מהחלטותיהן; ומקצתן מועלות לראשונה במסגרת הבקשות דנן - ודי בכך כדי לדחותן (ראו כפי שנקבע ממש לאחרונה בעניינם של המבקשים ב-בש"פ 8507/19 מורחן נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (30.12.2019); בש"פ 3068/19 סינגלפוט בע"מ נ' מדינת ישראל (5.5.2019)).

5. סוף דבר, שהבקשות למתן רשות לערור נדחות.

ניתנה היום, ד' בטבת התש"ף (1.1.2020).

שׁוֹפֵט